

[Madsen-Mygdal.]

domme neppe vil komme til at foreligge en positiv Erhvervsindtægt, maa det da kunne betegnes som et beskedent Krav, at den uretfærdige Forøgelse af Landbrugets Beskatning, der har fundet Sted i Krigsaarene og i Efterkrigsperioden, i nogen Grad bliver lettet allerede i dette Finansaar.

Vi foreslaar derfor, at Oprævningen af de amtskommunale Skatter for sidste Halvaar bortfalder, og at ligeledes de i Henhold til § 50 i Landkommunalloven — for Sønderjyllands Vedkommende i Henhold til § 27 i Loven om kommunal Ejendomsbeskatning — til Sognekommunerne overførte Amtsskatter nedsættes med Halvdelen. Denne Skattnedsættelse vil formentlig andrage 15—16 Mill. Kr., hvilket Beløb efter Forslaget skal ydes Kommunerne af Statskassen.

Som en anden ekstraordinær Kriseforanstaltning foreslaar vi endvidere ved en Ændring til Loven om Akkordordning, at der i de Tilfælde, hvor det skønnes fornødent, kan ydes Laan til Betaling af forfaldne Renter og Afdrag. Det er under de nuværende økonomiske Forhold i Landbruget givet, at selv med en hurtig Gennemførelse af den af os foreslaaede Skattelettelse vil der alligevel være et stort Tal af Landmænd, som vil være ude af Stand til at betale forfaldne Renter og Afdrag eller opnaa Henstand med disse Betalinger. Det forekommer os da rimeligt og i god Overensstemmelse med, hvad Staten under vanskelige Forhold har tilbudt andre Erhverv, at der i de Tilfælde, hvor en nøddestedt Landmand ikke ad privat Vej kan skaffe sig den fornødne Støtte, ydes Laan fra Staten til Forebyggelse af, at han tvinges ud af Hjem og Virksomhed.

En saadan Hjælpeforanstaltning vil imidlertid efter vor Opfattelse indeholde uheldige Konsekvenser, dersom Hjælpe-laanen stilles til Raadighed efter et eller andet Skema uden Hensyn til den enkelte Landmands særlige Forhold. Den Landmand, der skylder langt mere, end Ejendommen er værd, vil ikke kunne hjælpes, hverken ved Understøttelse eller Laan, forinden der gennem en Akkordordning er tilvejebragt en rimelig Balance i hans Status. Men saa haardt slaar Krisen, at der forekommer mangfoldige Tilfælde, hvor en Landmand, der er fuldt solvent, alligevel ikke ser sig i Stand til at fremskaffe forfaldne Renter og Afdrag, og vi foreslaar derfor, at der fra Erhvervenes Laanefond efter Anbefaling af Akkordudvalgene skal kunne ydes Laan udenfor Akkord, naar

Udlæg er begæret for forfaldne Renter og Afdrag, eller naar en Landbruger, hvis Pantegæld overstiger Ejendomsskyldværdien, fremsætter Begæring om Laan til Hjælp til Betaling af Renter og Afdrag. Disse Laan, der kun maa ydes een Gang, og for hvilke der sikres oprykkende Pantetret efter de bestaaende Prioriteter, foreslaas begrænset til, at de ikke maa overstige 200 Kr. pr. Ejendom med Tillæg af 2 pCt. af Ejendomsskyldværdien, dog i intet Tilfælde udover 2000 Kr. pr. Ejendom. Hvor stort et samlet Beløb disse Laan vil komme til at udgøre, lader sig ikke blot tilnærmelsesvis nøjagtigt opgøre, bl. a. fordi der ikke forud kan skønnes over, i hvor stort et Antal de paagældende Landbrugere ser sig nødsaget til at benytte Laanehjælpen. Vi skønner, at der kan blive Tale om et samlet Laanebeløb paa ca. 20 Mill. Kr.

Som ekstraordinær Krisehjælp foreslaar vi altsaa, at der til Skattelettelser stilles 15—16 Mill. Kr. og som Laan ca. 20 Mill. Kr. til Raadighed i dette Finansaar. Dækning for det førstnævnte Beløb vil formentlig være til Stede i Overskuddet fra det foregaaende Finansaar, og de foreslaaede Laan, der frembyder en relativ større Sikkerhed end Udlaan til Opnaaelse af Akkord, vil kunne tilvejebringes ved en almindelig Udvidelse af den Erhvervenes Laanefond tillagte Laanbeføjelse.

Vi ønsker imidlertid ikke under de nuværende finansielle Forhold at give Anledning til en stærk Svækkelse af Statens Kassebeholdning. Vi stiller os ikke afvisende overfor den Tanke, at det kan blive nødvendigt i en Overgangstid, indtil Tilpasning i den offentlige Økonomi er gennemført, i tilstrækkeligt Omfang at tilvejebringe nye Indtægtsmuligheder for Statskassen. Det ligger dog i Sagens Natur, at vi samtidig med, at vi foreslaar Nedsættelse af den direkte Skatteydelse, ikke ønsker at foreslaa nye direkte Skatter. Derimod vil en eventuel Indtægtsforøgelse utvivlsomt uden Vanskelighed kunne tilvejebringes i paakrævet Omfang gennem Forøgelse af Beskatningen paa det Luksusforbrug, der midt i Krisesituationen synes at være ualmindelig livskraftigt, og som der i en økonomisk Nedgangsperiode som den nærværende ikke er nogen som helst Grund til at holde Haanden over.

Med Hensyn til selve Akkordloven stiller vi desuden en Række Ændringsforslag, som vi tillægger stor Betydning i Retning af at gøre denne Lov mere anvendelig. Erfaringerne i det halve Aar, der er forløbet siden Lovens Vedtagelse, har vist,